तदेव यस्य गरितमनारार्ग्धा एषक । पाराश्रर्थेण सुनिना सर्वेषामपि मानद्।॥ वस्तुद्रष्ट्राय तेनेव सुनीनां भावितात्मनाम्। मतः श्रुत्वा पुराकानि लोकेभ्यः प्रचकाधिरे ॥ सुनयो धर्माश्रीलाक्ते दीनानुग्रहकारिण:। मया चेदं पुराणनु विशिष्ठाय पुरोदितम् ॥ तेन प्रक्रिसुतायोक्तं जातू कर्णाय तेन च। यासी लब्धा ततचीतत् प्रभञ्जनसखीहतम् ॥ प्रमागीतल लोकेशस्मन् प्रावर्त्यद्तुत्तमम् ॥" ततपालम्यति:।

"य दरं की त्येदता ! ऋगोति च समाहित:। स विध्येष्ट पापानि याति लोकमनामयम् ॥ लिखिलैतत् पुरायन्तु खर्गसिं हासनस्थितम् । पत्रेगाच्छादितं यस्त बाह्मगाय प्रयच्छति॥ स याति ब्रह्मणो लोकं नाच कार्या विचार्या। मरीवेश्टादश्रीतानि मया श्रीकानि यानि ते। पुरायानि तु सङ्घेपाच्छ्रोतवानि च विस्तरात्॥ व्यहादश्पुराकानि यः ऋगोति नरोत्तमः। कथयेदा विधानेन नेष्ट भूय: स जायते ॥ स्वमेतत् पुराणानां यक्तयोक्तं तवाधुना। तिव्यं भीजनीयं हि पुरागपनिमच्हता ॥ न दास्भिकाय पापाय देवगुर्जनुस्यवे। हियं कहापि साध्नां देशियो न प्रदाय च ॥ शान्ताय रामचित्ताय शुश्रुवाभिरताय च। निक्तित्राय अचये देयं सहैवावाय च।" इति श्रीनारदीयपुरायी पूर्वभागे इन्दुपाखाने चतुर्घपादे १०६ चाधाय: ॥ १८॥ 🕸 ॥ इत्यदादम्भद्रापुराखानुक्रमिखका समाप्ता ॥ *॥ (चरादश्मद्वापुरावानां निक्तियेथा शिव-पुराखे उत्तरखब्दे मध्यमेश्वरमाञ्चास्या। "यत्र वक्ता खयं तकः । बद्धा साचात् चतु-ग्तंख:।

तसाद्त्राचं समाखातं पुराणं प्रथमं सने ! ॥" १॥

तक इति सुनिसक्तीधनम्। "पद्मकल्पस्य माहात्मां तत्र यसादुदाहतम्। तसात् पादां समाखातं पुरायच दिती-यकम्॥ २॥

पराग्ररक्ततं यतु पुराखं विष्णुवीधकम्। तदेव बासकथितं पुत्रिपित्रोरभेदतः॥ ३॥ यत्र पूर्व्योत्तरे खब्दे शिवस्य चरितं बहु। भ्रेबमेतत् पुराणं इ पुराणचा वदन्ति च ॥॥॥ भगवत्याच दुर्गायाचरितं यच विदाते। तत्तु भागवतं घोक्तं नतु देवीपुराणकम् ॥५॥ नारदोत्तं पुराखन्त नारदीयं प्रचचते ॥ ६ ॥ यत्र वत्ताभवत्तरह ! मार्कस्टियो महासुनि:। मार्केखियप्राणं हि तहाखातच सप्तमम् ॥०॥ च्याचित्रात्तदायेयं ८ भविष्योत्तेभविष्यक्तम् ।६। विवर्तनात्,बद्धाणस्तु ब्रह्मविवर्तस्थते ॥१०॥ निङ्गस्य चरितोक्तत्वात् पुरागं निङ्गस्यते ।११। वराइस्य च वाराइं पुरायं दादर्भ सुने।॥१२॥ यत्र खदः खयं श्रोता वक्ता साचात् महेश्वरः। तत् खान्दं समाखातम् १३ वामनस्य तु वासनम्॥ १८॥

कौमीं कूमीस चरितम् १५ मात्यं मत्यस कीर्चितम्। १ई।

गर्दस्तु खयं वक्ता यत्तर् गार्ड्सं च-कम्॥१०॥

ब्रचाखचरितोत्तलात् ब्रचाखं परिकी-र्भितम्॥" १८॥

पुराभव: वेद:। ख्रशादिप्रतिपादको यत्य:। यथा, भ्रतमधनाञ्चाची। १८। ६। १०। ६। "ऋग्वेदी यजुर्वेद: सामवेदी व्यर्का दिस इतिचास: पुरागं विद्या उपनिषद: स्रोका: स्वार्यत्याखानानि वाखानानि॥"

तथा च ब्रह्दारस्यकोपनिषदि। "अस्य महतो भूतस्य नियस्तिमेतर्यदग्देरो यजुर्जेद: सामवेदीश्यव्याङ्गिरस इतिहास: पुरागम्॥"

"इहं वा अयोगव किचिहासी दिखादिकं जगत: प्रागवस्थासुपक्रम्य सर्गप्रतिपादकं वाक्यजातं पुरायम्।" इति ऋग्वेदीपोद्घाते॥ *॥)

पुराख:, पुं, (पुरा पुर्व्वासन् काले भव इति। पुरा + "सायं चिरंप्राक्षेप्रगेरव्यवेभ्यष्ट्राष्ट्राली तुष्माव:।) पण:। (शिव:। यथा, महा-भारते। १३। ९०। १०६।

"वलवांचीपणान्तच पुरामः पुरामचुरी॥") पुरातने, चि। (यथा, मनु:। ५। २३। "बभूदुर्हि पुरोडाशा भच्छाणां स्रापिचणाम्। पुरागेष्वपि यसेषु ब्रह्मच च सवेषु च ॥") कार्षापयो, पुंकी। इति प्रव्हरतावली। (यथा, मनु:। ८। १३६।

"ते घोड्ग स्वाहरणं पुरायचेव राजतम्। कार्षापणस्त विक्रयंस्ताम्त्रकः कार्षिकः पणः॥") पुरासगः, पुं, (पुरासीग्यिते इति। गी + घजर्षे कः। यहा, पुराणं वदं गायतीति। ग्री+ "ब्याती । वृपेति।" ३।२।३। इति कः।)

ब्रह्मा। इति हैमचन्द्रः। २।१२६॥ पुराय-गायके, चि॥

पुरामपुरुष:, पुं. (पुरामेवेदाहिभिरुपसुत: पुरुष: इति मध्यपद्वीपिसमासः। यहा, पुराणः पुरुष: इति कर्मधारय:।) विद्या:। इति इति हेमचन्द्रः। २।१२८॥ (यथा, पाद्मी-त्तरखंखे १९१ चधाये विष्णोरहोत्तरभ्तनाम-

"पुरासपुरुषो नन्दासानः श्रीवसानाञ्चनः ॥") पुरातनः, पुं, (पुरा भवः। पुरा + शुरस्तुट् च।) पुराण:। तदे दिकपर्याय:। प्रत्नम् १ प्रदिव: २ प्रवया: ३ सनेसि ४ पूर्वम् ५ छन्नाय ६। इति षट्पुराखनामानि। इति वेदनिघरटी इ चाधाय:॥ (विष्णु:। यथा, महाभारते। १३। 1 33 1 38 8 "उत्तरी गोपतिगीप्ता चानगम्यः पुरातनः ॥")

पुरातनः, त्रि, (पुरा पूर्व्यासन् काले भवः। पुरा + "सार्वचिरेति।" १। ३। २३। इति ए। सुट च।) पूर्वकालभव:। पुराख इति भाषा। तत्पर्याय:। पुराग: २ प्रतन: ३ प्रत: १ चिर-न्तनः प्। इत्यमरः। ३। १। ००॥ चिरनः ६। इति जटाधर: । (यद्तं नीतिशास्ते। "नवं वस्त्रं नवं छ्बं नवा स्त्री नृतनं ग्रहम्। सवच नृतनं प्रस्तं सेवका झे पुरातने ॥")

पुराध्यत्तः, त्रि. (पुरस्य पुराधिकतो वा अधातः।) नगराधिकतः। (यथा, महाभारते। १३। 2341881

"चिकिसकः कान्तपृष्ठः पुराध्यचः पुरोहितः। सांबलारी रुवाधायी सर्जे ते गूदसम्नता: ॥") चन्तःपुराध्यं चलचगम्। यथा,--"हड: कुलोडत: श्काः पिरूपैनामच: युचि:।

राज्ञामन्तः पुराध्यचो विनीतञ्च तथे खते ॥" इति युक्तिक्ख्यतरः॥

पुरारि:, पुं, (पुरस्य चिपुरस्य खरि: भूद:।) भिव:। इति चिकाराष्ट्रभेष:॥ (यया, चध्यात्म-रामायसे।१।१।५। "पुरारिगिरिसम्भता श्रीरामार्णवसङ्गता।

अधातारामगङ्गयं पुगाति भुवनचयम्॥") तुटच। "१। ३। २३। इति छा: निपातनात् पुराहीवस्तरः, पं, (पुराही पूर्व्याही विस्तरीवस्तृति-रखेति।) खेट:। इति हमचन्द्र:। १। इन ॥

पुरावसु:, पुं, (पुरा पूर्व्यकाले उत्पत्ते: प्रागित्यधं: वसु:।) भीषा:। इति चिका खप्रेष:॥

पुरावृत्तं, की, (पुरा पुराखं वृत्तं चरित्रं यत्र ।) पूर्वयृत्तान्तनिबन्धनम् । तत्पर्यायः । इतिहासः २। इत्यमर: । १। ६। ४॥ पूर्विचरितम् ३। इति खामी ॥ (यथा, महाभारते। ११२८। २८। "प्रमु गुद्धासदं पार्थ ! पुराष्ट्रतं यथानव ! ॥") पुरासिनी, ख्ती, (पुरं नगरमस्थति त्यजतीति।

च्यस + शिवा: + डीप्।) सहदंशीलता। इति राजानघेग्टः ।

पुरासुहत्, [दू] पुं, (पुरख निपुरस असुहृत् श्च:।) शिव:। इति हेमचन्तः। २।११८॥ पुरि:, स्ती, (पूर्यते इति। ए+ "क्रम्प्रपु-

कुटीति।" उगा॰ ४। १४२। इति इ:। स च कित्।) पुरी। इत्यमरटीकायां भरतः ॥ नदौ। इति सिद्धान्तकीसुदामुगादिष्टतिः॥ (भ्री-रम्। इति पुरीतत्-भ्रब्दटीकायां भरतः॥)

पुरि:, पुं, (पूर्यते यश्च गादिभिरिति। पृ + इ:। सच कित्।) राजा। इति सिद्धान्तकोस्य सुणादिवृत्ति:॥ (सन्धासिविश्व:। श्रृङ्कराचार्थ-प्रियतीटकस्य प्रियोषु सम्यतमाप्रियागा-

सुपाधिविशेष:। इति केचित्। तलचर्ण यथा, प्रास्तोषिख्यामवध्तपकर्णे। "ज्ञानतत्त्रन संपूर्णः पूर्णतत्त्वपदे स्थितः। परत्रकारती निर्ह्णं पुरिनामा स उधते ॥" तथा च मुख्यालातन्त्रे २ पटले। "देवतायाः सदा धानं श्रीगुरोः पूजनं तथा।

अन्तर्वागेषु यो निष्ठ; स वीर: पुरिरेव च ॥")